

בש"פ 3858/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3858/19

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה (שנייה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט' בסיון התשע"ט (12.6.2019)

בשם המבקשת: עו"ד מריה ציבלין
בשם המשיב: עו"ד אפרים דמרי

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996.

1. כתב האישום: ביום 18.6.2018 הוגש כתב אישום, שגרסתו המתוקנת אושרה ביום 5.3.2019, ואשר מייחס

למשיב מספר עבירות מין במשפחה (אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים), ושתי עבירות של הדחה בעדות ושיבוש מהלכי משפט - וזאת לפי סעיף 351(א) בנסיבות 345(א) ו-347(ב), סעיף 351(ג) בנסיבות 348(ב), סעיף 246(א) וסעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. משלושת האישומים עולה תמונה קשה של התעללות מינית סדרתית של המשיב בביתו ילידת 2001 (להלן: המתלוננת), היאהשנייהמביןששתילדיו, במשך מעל לעשור.

לפי האמור באישום הראשון, בין השנים 2005-2011 (עת הייתה המתלוננת בגילאי 4-10), בתדירות יומיומית ובשעות משתנות, נהג הנאשם לקרוא למתלוננת לחדר השינה, להוריד את מכנסיו ואת תחתוניו ולהורות למתלוננת לגעת באיבר מינו עד שהגיע לסיפוקו. בנוסף נהג הנאשם להחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת עד שהגיע לסיפוקו, ולעתים עד שהקיא או חשה תחושת חנק.

עוד נטען, כי החל משנת 2011 ועד למעצרו ביום 4.6.2018, נהג המשיב לקרוא למתלוננת לחדר השינה, להשכיבה על המיטה, לפשוט את בגדיו ולהורות לה לפשוט את בגדיה. או-אז נהג המשיב לנשק את המתלוננת על פיה, על צווארה או על חזה, ולהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה או לפי הטבעת שלה, תוך שהוא מגיע לסיפוקו על גופה. בחלק מהמקרים חדל המשיב כשאמרה לו המתלוננת כי הוא מכאיב לה, ובחלק מהמקרים המשיך במעשיו בכל זאת. עוד נהג המשיב להיכנס למקלחת בזמן שהמתלוננת התקלחה ולהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה; ולהיכנס לחדרה בזמן שישנה ולהורות לה לגעת באיבר מינו, גם לאחר שביקשה ממנו ללכת. בליל ה-3.6.2018, יום אחד עובר למעצרו, השכיב המשיב את המתלוננת על הספה בסלון, פשט את מכנסיו ומכנסיה וחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בשעה 6:00 למחרת, לאחר שאמה של המתלוננת יצאה לעבודה, "שכנע" המשיב את המתלוננת לפשוט את בגדיה וחדיר את איבר מינו לאיבר מינה עד שהגיע לסיפוקו על בטנה.

לפי הנטען באישום השני, ביום 29.1.2019 - לאחר מעצרו של המשיב, בעת שהותו בכלא, ויומיים עובר למועד בו זומנה המתלוננת למסור את עדותה בבית המשפט - התקשר המשיב אל המתלוננת כשלצדו עומד אסיר אחר. לבקשת המשיב, האסיר אמר למתלוננת כי הוא חבר של המשיב, וכי המשיב מבקש שהמתלוננת תגיד עליו דברים טובים במשפט. בשלב מסוים שוחח המשיב בעצמו עם המתלוננת, ואמר לה כי הוא אוהב אותה, שתגיד עליו דברים טובים כך שייצא זכאי, שישקמו את המשפחה יחד, ושלא תגיד במשפט את הדברים שאמרה במשטרה, מכיוון שהדבר יכניס אותו לכלא לשנים רבות. עוד ביקש המשיב מהמתלוננת שלא תספר על שיחה זו לאף אחד.

לפי הנטען באישום השלישי, הוריו של המשיב (סבה וסבתה של המתלוננת; להלן יחדיו: הסבים) אספו את המתלוננת מבית הספר ביום 13.9.2018. במהלך הנסיעה ברכב, אמרו לה הסבים כי קשה למשיב בכלא, ודרשו ממנה שתגיד ששיקרה ושתבטל את תלונתה. בשלב מסוים התקשר הנאשם לסבתא, וזו העבירה למתלוננת את הטלפון הנייד. הנאשם אמר למתלוננת "שתעזור לו, שתוציא אותו משם, שקשה לו בכלא והוא רוצה את המעצר שלו ואת העונש, שהם יכולים לפתוח דף חדש ושאלו למתלוננת מה לפחד".

2. הליכי המעצר: עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בא-כוחו של המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ולבקשתו, הורה בית המשפט ביום 1.7.2018 על קבלת תסקיר שירות מבחן. בתסקיר מיום 31.7.2018 העריך שירות המבחן כי ישנו סיכון לעבירות מין נוספות מצדו של המשיב, כמו גם סיכון גבוה להפרת תנאים שיוטלו עליו, כולל הפעלת לחץ על בני משפחתו (התסקיר ניתן לפני האירועים מושא האישום השני והשלישי, ודומה כי שירות המבחן ניבא נכוחה את שהתרחש לכאורה על פי אישומים אלה). שירות המבחן

בחן חלופת מעצר אפשרית בבית הסבא והסבתא, אך קבע כי אלה יתקשו להציב גבולות למשיב בהינתן מעורבותם החלקית בחייו ועמדתם המגוננת כלפיו, וזאת על אף רצונם לסייע לו. לאור זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה להעביר את המשיב לחלופת המעצר שהוצעה.

לאחר דיון שהתקיים ביום 1.8.2018 ולבקשת בא-כוח המשיב, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר משלים. בתסקיר המשלים מיום 8.8.2018, העריך שירות המבחן כי גם מעצר באיזוק אלקטרוני לא יצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב. בעקבות דיון שהתקיים ביום 15.8.2018, במסגרתו ביקש בא-כוח המשיב שהות לבחינת מפקחים אפשריים נוספים, הוגש ביום 17.9.2018 תסקיר שלישי – בגדרו נבחנה חלופת מעצר בבית בו גרות אחותו של המשיב וחברתה, יחד עם ארבעת ילדיה הקטינים של אחות המשיב [יצוין כי הבית נמצא באותו הבניין בו מתגוררים הסבים]. אולם, שירות המבחן העריך, בין היתר, כי המשיב יתקשה לקבל את סמכותן של המפקחות שהוצעו. שירות המבחן העריכי החלופה החדשה לא תחזיק מעמד לאורך זמן, ולכן לא הומלץ ליישמה.

בהחלטתו מיום 21.9.2018 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. ביום 7.1.2019 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו, אליה צורפה הצעה לחלופת מעצר טיפולית במוסד הטיפול "בית חם" בקריית אתא. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר נוסף בעניינו של המשיב. בתסקיר מיום 28.1.2019 שלל שירות המבחן את החלופה המוצעת. בין היתר, נכתב בתסקיר כי מדובר במוסד פרטי שאינו מפוקח על ידי גורם ממשלתי, וכי שהייתם של חשודים במגוון עבירות יחדיו, ללא ליווי טיפולי ייעודי, עלולה ליצור אינטראקציות בעייתיות. בנוסף, בני משפחתם של השוהים במקום מורשים לבקדם שם, ועקב כך עולה חשש כי המשיב יפגוש בקטינים במוסד. משכך, העריך שירות המבחן כי השהות בחלופה המוצעת אין בה כדי להפחית את הסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב.

ביום 12.3.2019 הוואך מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, בהסכמתו (בש"פ 1825/19, השופט י' אלרון).

3. ההליך העיקרי: כתב האישום הוקרא למשיב ביום 12.7.2018. עדותה של המתלוננת החלה להישמע ביום 31.1.2019, וזאת לאחר מספר עיכובים בשל סוגיות ייצוג ומחלוקות בנוגע לאופן שמיעת עדותה של המתלוננת. ביום 5.3.2019 נוספו האישום השני והשלישי לכתב האישום והחלה חקירתה הנגדית של המתלוננת, וזו הסתיימה ביום 11.3.2019. נכון להיום קבועים שלושה מועדי דיון בתיק בחודשים ספטמבר-אוקטובר 2019, כאשר עדותו של המשיב צפויה להישמע החל מיום 27.10.2019.

מכאן הבקשה שבפני.

4. אני נכון לצאת מנקודת הנחה כי המשפט לא יסתיים בהארכה הנוכחית. אולם העובדות המפורטות בכתב האישום מעוררות חלחלה של ממש ומעידות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב. לכך יש להוסיף את התסקירים השליליים הרבים שהוגשו בעניינו של המשיב על ידי שירות המבחן, שפעם אחר פעם, לא בא בהמלצה בעניינו של המשיב. עוד יש להוסיף כי החשש לשיבוש הליכי משפט בעבירות מין במשפחה הוא חשש אינהרנטי: "עצם הסיטואציה מעלה חשש להשפעה על עדים, ולא נדרשת אינדיקציה ברורה לחשש של שיבוש הליכי חקירה" (בש"פ 2916/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.4.2012)). איננו צריכים להרחיק עדותנו, והאישומים השני והשלישי מעידים על הלחצים שהופעלו על המתלוננת. הגם שהמתלוננת כבר סיימה למסור את עדותה, יש לקחת בחשבון ניסיונות נוספים להניא אותה

עמוד 3

מעדותה, וכבר היו דברים מעולם. בהינתן שהיו אלה הסבא והסבתא של המתלוננת שניסו לכאורה להדיחה לדבר שקר, הרי שההצעה שהם יפקחו על המשיב, אינה הצעה רצינית.

ולכל אלה, יש להוסיף כי שחרורו של המשיב, אביה של המתלוננת, עלול להשפיע לרעה על מצבה הנפשי של המתלוננת, ורשאי בית המשפט להתחשב גם בשיקול זה (בש"פ 1706/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 והאסמכתאות שם (15.3.2015)).

5. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 15.6.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 40550-06-18 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפיהמוקדם.

ניתנה היום, ט' בסיון התשע"ט, במעמד הצדדים (12.6.2019).

ש ו פ ט
